

דף נד.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ו ה"ב

עולת העוף כיצד היתה נעשית ל. עולה לכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית והיה מולק שם את ראשה ממול ערפה ומבדיל. ואם לא הבדיל פסולה. וממזה דם הראש ודם הגוף על קיר המזבח למעלה מן החוט שבאמצע המזבח. ואם ממזה דם הראש ולא ממזה דם הגוף פסולה. ממזה דם הגוף ולא ממזה דם הראש כשרה:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' בית הבחירה פ"ב ה"י

עין לעיל דף נג: עין משפט ד

עין משפט ג. הרמב"ם הל' בית הבחירה פ"ב ה"ה

מזבח שעשה משה ושעשה שלמה ושעשו בני הגולה ושעתידי להעשות כן עשר אמות גבה כל אחד מהן.

ל. כסף משנה: עולת העוף כיצד היתה נעשית וכו' עד כל שנינה בה מאחר תמצית הדם כשירה. משנה בפרק קדשי הקדשים (דף ס"ד:). ומה שכתב למעלה מן החוט שבאמצע המזבח. בפרק קמא דקינים עולת העוף נעשית למעלה וכו' ואם שינה וכו' פסל:

מ. כסף משנה: מזבח שעשה משה וכו'. בפרק קדשי קדשים (דף נ"ט:). תניא ושלש אמות קומתו דברים ככתבן דברי רבי יהודה ר' יוסי אומר נאמר כאן רבוע ונאמר להלן רבוע מה להלן גובהו פי שנים בארכו אף כאן גבהו פי שנים בארכו וכו' א"ל רבי יוסי והלא כבר נאמר ואת קלעי החצר ואת מסך שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח מה משכן י' אמות אף מזבח י' אמות וכו' ומה ת"ל וג' אמות קומתו משפת סובב ולמעלה ופירש"י משפת סובב ולמעלה עד מקום הקרנות ולמטה הימנו ו' אמות וגובה הקרנות אמה הרי עשר וידוע דהלכה כרבי יוסי לגבי רבי יהודה ועוד דסתם גמרא בפרק שתי הלחם (מנחות

וְזֶה הַפְּתוּב בַּתּוֹרָה וְשֵׁלֶשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ מְקוֹם הַמַּעֲרָכָה
בְּלֶבֶד. וּמִזְבֵּחַ שָׁעָשׂוּ בְּנֵי הַגּוֹלָה וְכֵן הָעֲתִיד לְהִבְנוֹת
מִדַּת אֲרָפּוֹ וְרָחֲבוֹ ל"ב אַמּוֹת עַל ל"ב אַמּוֹת :

עין משפט ד. הרמב"ם הל' בית הבחירה פ"ב הט"ז

כְּשֶׁבּוֹנֵין הַמִּזְבֵּחַ בּוֹנֵין אוֹתוֹ כְּלוֹ אָטוּם כְּמִין עֲמוּד וְאֵין
עוֹשִׂין בוֹ חָלָל כְּלָל. אֲלָא מְבִיא אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת גְּדוּלוֹת
וְקִטְנוֹת וּמְבִיא סִיד וְזָפֶת וְקוֹנֵיָא וּמְמַחָה וְשׁוֹפֵךְ לְתוֹךְ
מִלְּבַן גְּדוֹל כְּמִדָּתוֹ וּבּוֹנֶה וְעוֹלֶה. וְנוֹתֵן בְּתוֹךְ הַבְּנֵין גּוֹף
שֶׁל עֵץ אוֹ אֶבֶן בְּקֶרֶן דְּרוּמִית מְזַרְחִית כְּמִדַּת הַיִּסוֹד. וְכֵן
נוֹתֵן בְּתוֹךְ כָּל קֶרֶן וְקֶרֶן עַד שֵׁשֶׁשְׁלִים הַבְּנֵין וְיָסִיר הַגּוֹפִים
שֶׁבְּתוֹךְ הַבְּנֵין כְּדִי שֶׁתִּשָּׂאֵר קֶרֶן דְּרוּמִית מְזַרְחִית בְּלֹא
יִסוֹד וְיִשָּׂאֲרוּ הַקְּרָנוֹת חֲלוּלִין :

דף נד :

עין משפט א. הרמב"ם הל' בית הבחירה פ"ב הט"ז

עין לעיל דף נד. עין משפט ד

דף צ"ו) כרבי יוסי ופירש"י וג' אמות קומתו במזבח הנחשת כתיב ונאמר להלן רבוע
במזבח הזהב אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קומתו אף כאן גבהו פי שנים כארכו
הרי י' אמות וכו' משפת סובב ולמעלה עד מקום הקרנות ולמטה הימנו ו' אמות וגובה
הקרן אמה ועיין במה שאכתוב לקמן בפרק זה: ומזבח שעשו בני הגולה וכו'. משנה בפ"ג
דמדות (משנה א').

ג. כסף משנה: כשבונים המזבח וכו' עד וישארו הקרנות חלולים. הכל בפרק איזהו מקומן
(דף נ"ד ע"א וב') ונתבאר בפרק זה. ופירש"י מלבן דפוס מרובע עשוי מד' קרשים.
קוניא ניתוך אבר כעין שעושים לציפוי כלי חרס שקורין פלומי"ר:

הרמב"ם הל' בית הבחירה פ"ב ה"ח

עין משפט ב.

גִּבְהָ כָּל קֶרֶן וְקֶרֶן חֲמִשָּׁה טְפָחִים. וְרִבּוּעַ כָּל קֶרֶן אִמָּה
עַל אִמָּה. וְאַרְבַּע הַקֶּרְנוֹת חֲלוּלוֹת הָיוּ מִתּוֹכָן. וְגִבְהָ
מְקוֹם הַמַּעֲרָכָה י"ח טְפָחִים. נִמְצָא חֲצֵי גִבְהָ הַמְזִבֵּחַ
כ"ט טְפָחִים מִסּוֹף הַסּוֹבֵב וּלְמַטָּה:

ס. כסף משנה: ומ"ש רבינו גובה כל קרן ה' טפחים וריבוע כל קרן אמה על אמה נתבאר בסמוך. ומ"ש וד' הקרנות חלולות היו מתוכן שם (זבחים דף נ"ד:) א"ר כהנא אבנים של קרנות חלולות היו שנאמר ומלאו כמזרק כזויות מזבח הכא נמי אבנים שלמות אמר רחמנא אלא דמחית מידי מתותיה ושקיל ליה ופירש"י קרנות של מזבח חלולות היו נקובים נקבים עמוקים בארבעתן שיפול דם החטאת ויבלע לתוכו. כמזרק כזויות מזבח אלמא בית קיבול יש במזרקים. דמחית מידי מתותיה מקלות וקסמים דקים נתן בין חלוקי האבנים וכשיבש הוציאם ונשארו מקומות בנקבים חלולים ולא הוצרך לפגום פגימות לנקבים: ומ"ש וגובה מקום המערכה י"ח טפחים. כתב הראב"ד על זה לא ידעתי מהו גובה המערכה וכו'. ובאמת שדבריו בזה תמוהים בעיני שאיך עלה על דעתו לומר דמקום מערכה הוא התפוח. גם מ"ש שהנוסחא המדוייקת רוחב מקום המערכה י"ח טפחים וכו' איני יודע איך אפשר לומר כך שהרי כתב רבינו בסמוך שרוחב המערכה כ"ד אמות וארבע טפחים ונתבאר שהוא משנה וגמרא ואיך יתכן לומר שרוחב מקום המערכה י"ח טפחים כמו שכתב הראב"ד שהיא הנוסחא המדוייקת גם מ"ש ושני הטפחים הם שפיחתו משתי הקרנות ברחבן ואולי יש לומר שאותם שני טפחים היו פגימה וכו' איני יכול ליישבו דרכינו מיירי בגובה ואותם שני טפחים הם ברוחב ומה ענין זה לזה. ומה שכתב אחר כל זה התבוננתי מדבריו שהוא קורא מן הסובב ולמעלה מקום מערכה מי יתן ואדע מאחר שהתבונן וירד לסוף דעתו למה לו לכתוב לנו מה שעלה בדעתו קודם שהתבונן בדבריו ומה גם בהיותם דברים תמוהים. ומה שסיים הראב"ד וזהו שכתב וגובה מקום מערכה י"ח טפחים שהם שלש אמות ולמעלה במזבח של משה כתב כמו כן בזה הלשון כי בלשון אחרת ידבר אל העם הוזה ומשנה לשון חכמינו עכ"ל. מ"ש ולמעלה במזבח של משה כתב כמ"כ בזה הלשון כלומר שכתב למעלה מזבח שעשה משה ושעשה שלמה ושעשו בני הגולה ושעתידי להעשות כולם י' אמות גובה כל אחד מהם וזה הכתוב בתורה וג' אמות קומתו מקום המערכה בלבד ולשם כתב כהוגן שהזכיר אמות וכאן שינה לשונו להזכיר טפחים ואני אומר דרבינו תנא דווקא הוא ומפני שאמות גובה המזבח קצתם בנות חמש טפחים כמו שנתבאר הוצרך לכתוב מדת כל דבר גובה המזבח בלשון טפחים להודיענו באי זה מקום נמדד באמה בת ה' טפחים ובאי זה מקום נמדד באמה בת ששה יגמלהו ה' כצדקו שהאיר עינינו. ומ"ש רבינו נמצא חצי גובה המזבח כ"ט טפחים מסוף הסובב מבואר ממה שקדם:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה ה"ג

וּמִנִּין שְׂאִין שׁוֹחֲטִין קְדָשִׁי קְדָשִׁים אֲלֵא בַצָּפוֹן ע. שְׁהֲרִי
 נֶאֱמַר בְּעוֹלָה וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפְנָה'
 וּבַחֲטָאֵת הוּא אֹמֵר 'בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִּשְׁחַט
 הַחֲטָאֵת'. וּכְשֶׁם שֶׁהַחֲטָאֵת נִקְרְאת קְדֵשׁ קְדָשִׁים כִּף
 הָעוֹלָה נִקְרְאת קְדֵשׁ קְדָשִׁים. וּבְאֲשֶׁם הוּא אֹמֵר 'בְּמִקּוֹם
 אֲשֶׁר יִשְׁחַטוּ אֶת הָעֹלָה יִשְׁחַטוּ אֶת הָאֲשָׁם'. וְשְׁלָמֵי צְבוּר
 הֶקְשׁוּ לְחֲטָאֵת שֶׁנֶּאֱמַר 'וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד
 לְחֲטָאֵת וּשְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבְחַ שְׁלָמִים' לְפִיכֶף הֵן
 קְדָשִׁי קְדָשִׁים כְּחֲטָאֵת וְנִשְׁחַטִּין בְּמִקּוֹם שְׁחִיטָתָהּ. וּמִקּוֹם
 שְׁחִיטָתָהּ הוּא מְקוֹם הַקְּבָלָה:

ע. כסף משנה : ומ"ש ומנין שאין שוחטין קדשי קדשים אלא בצפון וכו' עד ישחטו את האשם.
 בר"פ איזהו מקומן (דף מ"ז ומ"ח). ויש לשאול למה הוצרך רבינו לכתוב וכשם
 שהחטאת נקראת קדש קדשים כך העולה שהרי בלאו הכי יש ראייה שנשחטה בצפון. וי"ל
 שלא הוצרך לכתוב כן אלא כדי שיצדק השם שכתב לנשחטין בצפון שהם קדשי קדשים:
 ומ"ש ושלמי צבור הוקשו לחטאת וכו'. בפרק איזהו מקומן (דף נ"ה) מקשה על ראייה זו וכי
 חטאת מהיכן למדה מעולה דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש אלא מדתני רב מרי
 על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם מה עולה קדש קדשים אף זבחי שלמי ציבור קדשי קדשים
 מה עולה בצפון אף זבחי שלמי ציבור בצפון. ויש לתמוה למה הניח רבינו פסוק שהוקשו
 לעולה והביא פסוק שהוקשו לחטאת דדחינן ליה בגמרא. ושמה יש לדחוק ולומר דהשתא
 דאתא קרא דהיקשא דלעולה מהיקשא דחטאת נמי גמרינן וכיון דעיקר שם קדש קדשים
 בחטאת הוא דכתיב מש"ה נקט היקשא דחטאת. ועי"ל דלפום מאי דאסיק אדעתיה דחטאת
 למדה מעולה בהקש אתיב ליה אלא כדתני רב מרי אבל לפי האמת לא למדה בהיקש אלא
 כאילו כתיב בחטאת גופיה בהדיא הוא דהא מפורש דבר הכתוב במקום אשר תשחט העולה
 תשחט החטאת והוי כאילו כתוב תשחט החטאת בצפון. ומה שכתב מקום השחיטה הוא מקום
 הקבלה. בריש פרק איזהו מקומן (דף מ"ט) קבלה בצפון מנא לן דכתיב ולקח הכהן מדם
 החטאת כלומר וילפינן שאר קדשי הקדשים מחטאות. ופירש"י ולקח הכהן בתר ושחט
 כתיב ומשמע במקום העולה נמי והך לקיחה קבלה היא דגמר בג"ש בתורת כהנים עכ"ל.
 ואיני יודע למה השמיט רבינו ראייה זו:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה ה"ו

הַעוֹלָה וְהָאֵשׁם וְהַשְּׁלָמִים * בֵּין שֶׁל יָחִיד בֵּין שֶׁל צְבוּר
 זְרִיקַת דָּם שְׁלֹשָׁתָן עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ שָׁוֶה לְעוֹלָה. וְכִיצַד
 הוּא עוֹשֶׂה. כְּשֶׁלֹּקַח הַכֶּהֵן הַדָּם בַּמִּזְרֵק וְזוּרַק מִמֶּנּוּ
 בַּמִּזְרֵק שְׁתֵּי זְרִיקוֹת עַל שְׁתֵּי זְוִיֹּת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶלְכֶסוֹן
 מִחֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ וּלְמַטָּה עַל קֶרֶן מִזְרָחִית צְפוֹנִית וְעַל קֶרֶן
 מְעֲרָבִית דְּרוֹמִית. וּמִתְכַּוֵּן כְּשֶׁיִּזְרַק הַדָּם עַל הַקֶּרֶן שְׁיִהְיֶה
 הַדָּם מְקִיף עַל הַזְוִיֹּת כְּמִין ג'ם. כְּדֵי שְׁיִמָּצֵא הַדָּם שֶׁל
 שְׁתֵּי מִתְּנוֹת עַל אַרְבָּעָה כְּתָלֵי הַמִּזְבֵּחַ לְפִי שְׁנֵאֵמַר בְּעוֹלָה

פ. כסף משנה: העולה והאשם והשלמים וכו'. בשלשתן שנינו בפרק איזהו מקומן דמן
 טעון שתי מתנות שהן ד' ואיפליגו תנאי בפירושה ופסק כת"ק דאמר (דף נ"ג:): יכול
 יזרקנו זריקה אחת ת"ל סביב אי סביב יכול יקיפנו בחוט ת"ל וזרקו הא כיצד כמין ג"ם
 ופירש"י כמין ג"ם זורק כנגד הפינה מן הכלי והדם מתפשט לשתי רוחות הפינה והרי היא
 כמין ג"ם אות יונית עשויה ככ"ף פשוטה. ואע"ג דרב ושמואל פליגי התם ואתי שמואל
 כת"ק ומשמע דרב סבר דלית הלכתא כת"ק וא"כ לא ה"ל למיפסק כשמואל לגבי רב
 באיסורי י"ל דברייתא לא הוה שמיע לרב דאי הוה שמיע ליה לא הוה פליג את"ק. ומ"ש
 רבינו מחצי המזבח ולמטה. בריש קינים עולת בהמה למטה ואם שינה פסול פירוש למטה
 מחוט הסיקרא שחוגר באמצע המזבח: ומ"ש על קרן מזרחית צפונית וכו'. שם אהא דתנן
 בעולה דטעונה שתי מתנות שהן ארבע פירש"י שתי מתנות בקרן מזרחית צפונית ובקרן
 מערבית דרומית שכנגדה באלכסון והכי תנן במסכת תמיד בא לו לקרן מזרחית צפונית
 נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה דרומה וטעמא משום דקרן מזרחית
 דרומית לא היה לה יסוד כדאמרינן בשמעתין ועולה טעונה מתן דמה כנגד היסוד וכדרכינן
 לעיל. ומ"ש וה"ה לאשם. כלומר שגם הוא נאמר בו סביב בפ' צו. ומ"ש ושירי הדם נשפכים
 על גג היסוד הדרומי. שם (דף נ"ב) אמאי דכתיב בפר כהן משיח ואת כל דם הפר ישפוך
 אל יסוד מזבח העולה דריש דה"ק תן יסוד למזבח של עולה ופירש"י תן יסוד למזבח של
 עולה תן תורת שפיכת יסוד שירים להלכות מזבח של עולה שיהא המזבח טעון בעולה
 ובכל הדמים הניתנין עליו שפיכת שירים אל היסוד אם נשאר בכלי כלום כשזורק ממנו
 שתי זריקות לשתי קרנות ישפכנו ליסוד ומשום דבעולה לא כתיבי שפיכת שירים איצטריך
 למילף מהכא. ואמרינן תו התם השתא דכתיב אל יסוד מזבח העולה אגגו דיסוד ופירש"י
 השתא דכתיב אל יסוד המזבח יסוד שהוא דומה למזבח דהיינו גגו של יסוד:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

וּבְשִׁלְמִים 'סְבִיב' וְהוּא הַדִּין לְאֲשָׁם. וּשְׂרִירֵי הַדָּם נִשְׁפָּכִין
עַל הַיְסוּד הַדְּרוּמִי:

עין משפט ה.ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט ה"א

מִצּוֹת עֲשֵׂה לַעֲשׂוֹת כָּל הָאֲשָׁמוֹת כְּמִצּוֹתֶיךָ הָאֲמוּרָה
בַּתּוֹרָה^ז. וְכִיצַד מַעֲשֵׂה הָאֲשָׁמוֹת בֵּין אֲשָׁם וַדַּאי בֵּין
אֲשָׁם תְּלוּי. שׁוֹחֵט וְזוֹרֵק הַדָּם כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרֹנוֹ. וּמִפְּשִׁיט
וּמוֹצִיא הָאֵימורִין וּמוֹלֵחֵן וְזוֹרֵקֵן עַל גֵּב הָאֲשִׁים. וְאִם
רָצָה לְהוֹלִיכֵן בְּכָלִי מוֹלִיךְ. וּשְׂאֵר בְּשָׂרָם נֹאכָל לְזִכְרֵי
כְּהֹנֵה בַּעֲזָרָה כַּחֲטָאת:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"י ה"ג

וְאִין חֲטָאת וְאֲשָׁם וּשְׂרִירֵי מִנְחוֹת נֹאכָלִין^ז אֲלֵא לְזִכְרֵי
כְּהֹנֵה בַּעֲזָרָה וְאִם נֹאכְלוּ בְּהִיכָל נֹאכְלוּ שֶׁנֶּאֱמַר 'לְכָל
מִנְחָתָם וּלְכָל חֲטָאתָם וּלְכָל אֲשָׁמָם' 'בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים
תֹּאכְלֵנוּ כָּל זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ'. וְכֵן שְׁלָמֵי צְבוּר הָרִי הֵן
כַּחֲטָאת וְכֹאֲשָׁם כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרֹנוֹ:

ז. כסף משנה: מצות עשה לעשות כל האשמות וכו' כמו שביארנו. בפרק ה' מהלכות אלו.
ומ"ש ואם רצה להוליכם בכלי מוליך. נתבאר ברפ"ז. ומ"ש ושאר בשרם נאכל לזכרי כהונה
בעזרה כחטאת. משנה בפ' איזהו מקומן (דף נ"ד):

ק. כסף משנה: ואין חטאת ואשם ושירי מנחות נאכלים אלא לזכרי כהונה בעזרה. משנה פ'
איזהו מקומן (דף נ"ד). ומ"ש ואם נאכלו בהיכל נאכלו וכו'. בפרק קדשי קדשים (דף
ס"ג). ומ"ש וכן שלמי צבור הרי הן כחטאת וכאשם. משנה בפרק איזהו מקומן (דף נ"ד).
ומ"ש כמו שביארנו. הוא בפ"ט:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ז.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"י ה"י

וּמִתָּר לֶאֱכֹל אֶת הַקִּדְשִׁים בְּכֹל מֵאֲכָל. אֶפְלוּ הַכֹּהֲנִים
מִתָּרִין לֶאֱכֹל חֶלְקָם בֵּין מִקְדָּשִׁים קָלִים בֵּין מִקְדָּשֵׁי
קִדְשִׁים בְּכֹל מֵאֲכָל. וְלִשְׁנוֹת בְּאֲכִילַתָּן וְלֶאֱכֹלָם צְלוּיִים
שְׁלוּקִים וּמִבְשָׁלִים וְלִתְת לְתוֹכָן תְּבַלִּין שֶׁל חֲלִין אֲבָל לֹא
תְבַלִּין שֶׁל תְּרוּמָה שֶׁלֹּא יָבִיאוּ אֶת הַתְּרוּמָה לְיַדִּי פֶּסוּל.
וְהַעֲצָמוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת מִתְּרוֹת וְעוֹשֶׂה אָדָם מֵהֶם כָּל כְּלִים
שִׁירְצָה:

עין משפט ז.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"י ה"ז

אֲבָל הַתּוֹדָה אַף עַל פִּי שֶׁהִיא קִדְשִׁים קָלִים אֵינָה נֶאֱכָלֶת
אֶלָּא בְּיוֹם הַזְּבִיחָה עִם הַלֵּילָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ 'בְּיוֹם קָרְבָּנוּ
יֶאֱכֹל לֹא יִנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד בִּקְר'. וְכֵן אֵיל נָזִיר וְהַלֶּחֶם הַבָּא
עִמָּהֶן וְכִיּוֹצֵא בָהֶן בֵּין חֶלְקֵי הַכֹּהֲנִים בֵּין חֶלְקֵי הַבְּעָלִים

ר. כסף משנה: ומותר לאכול הקדשים בכל מאכל. משנה בפ' איזהו מקומן (דף נ"ה). ומ"ש
אפילו הכהנים מותרין לאכול חלקם וכו', ולשנות באכילתן ולאכלם צלויים וכו'. משנה בס"פ
כל התדיר (דף צ'). ומ"ש אפילו הכהנים. נראה דכתב כן משום דסד"א שהכהנים צריכים
שלא יאכלו אלא לש"ש ולכן לא יאכלו אותם במטעמים דרך תענוג קמ"ל משום דכתב
בהו רחמנא למשחה ומתרגמינן לשון גדולה כמו שהמלכים אוכלים. ומ"ש אבל לא תבלין
של תרומה וכו'. שם במשנה פלוגתא דר"ש ור"מ ופסק כר"מ: והעצמות הנשארות מותרות
וכו'. בפרק המזבח מקדש (דף פ"ו) ובפרק דם חטאת (דף צ"ח) אשם מה אשם עצמותיו
מותרין אף כל עצמותיו מותרין ופירש"י מה אשם עצמותיו מותרין לעשות מהם כלים אני
שמעתי שהרי נאכל לכהנים ונותר בעצמות לא שייך אלא בדבר הנאכל. אף כל ואפילו
עולה ומיבעיא לי הא נמי מחטאת הוה מצי יליף ונראה בעיני דמלו יהיה יתירא נפקא ליה
באשם דכתיב ביה לכהן לו יהיה עכ"ל. כתב הר"י קורקוס ז"ל כתב רבינו הנשארות כלומר
שאין בהם שום דבר ראוי לאכילה דתנן בתרומות פרק י"א עצמות קדשים בזמן שמכנסן
אסורות ואם השליכן מותרות ומירי ביש עליהם קצת בשר ולכן אם מחשיבן אסורות ואין
מותר אלא נשארות שאינו מחשיבן ולא מצניען כ"כ תוספות שם עכ"ל:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

וְהוּא הַדִּין לְחֻטָּאת וְלֶאֱשָׁם וְלִשְׁלָמֵי צְבוּר וְלִשְׂרֵי מִנְחֹת
שֶׁהַכֹּל נֹאכָל לְיוֹם וְלֵילָה שְׁנֹאֲמַר בְּיוֹם קִרְבָּנוּ יֹאכֵל כָּל
הַקִּרְבָּנוֹת בְּמִשְׁמַע חוּץ מִן הַשְּׁלָמִים שֶׁפִּירֵשׁ בְּהֵן הַפְּתוּב
וּבְכוֹר וּמַעֲשֵׂר הַדּוּמִים לָהֶם:

עין משפט ט. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"י ה"ח

כָּל אֱלוֹ הַנֹּאכָלִין לְיוֹם וְלֵילָה שׁ דִּין תּוֹרָה שֶׁהֵן נֹאכָלִין
עַד שִׁיעֲלָה עֲמוּד הַשַּׁחַר וּכְדֵי לְהִרְחִיק מִן הָעֵבֶרָה אָמְרוּ
חֲכָמִים שֶׁאֵין נֹאכָלִין אֶלָּא עַד חֲצוֹת הַלַּיְלָה:

ש. כסף משנה: ומ"ש וכל אלו הנאכלים ליום ולילה דין תורה שנאכלין עד שיעלה עמוד
השחר וכו'. שם (דף נ"ז): ובפ"ק דברכות (דף ט')